

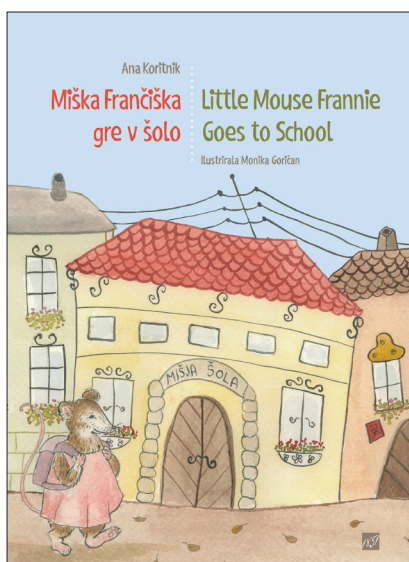
CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE – LJUBLJANA

ANA KORITNIK, MONIKA GORIČAN:

MIŠKA FRANČIŠKA GRE V ŠOLO / LITTLE MOUSE FRANNIE GOES TO SCHOOL

Podatki o knjigi

- Naslov: Miška Frančiška gre v šolo / Little Mouse Frannie Goes to School
- Avtorica: Ana Koritnik
- Ilustratorka: Monika Goričan
- Prevedli: Alen Golež, Jana Herzog, Denis Režonja, Alina Špan, Anja Veit in Jasna Vidinić
- Jezikovni pregled prevodov: dr. Michelle Gadpaille in dr. Tjaša Mohar
- Urednica: dr. Cvetka Rezar
- Cena: 19,50 €
- Format: 190 mm x 260 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 32
- Število ilustracij: 23
- ISBN: 978-961-278-489-8
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Knjiga je največji zaklad!

Pravljica pripoveduje o drobni, a silno radovedni miški Frančiški, ki je imela nadvse rada pravljice; zlasti tiste, ki jih je poslušala v babičinem naročju. Ko je prišel čas za vstop v šolo, je premagala pomisleke prijatelja vetra Petra in se odločila, da se tudi sama nauči v knjigah odkrivati največje zaklade.

Izvirna slovenska pravljica na sosednjih straneh teče dvojezično, v slovenskem in angleškem jeziku, in na domiseln način opozarja na temeljne prvine didaktike mladinske književnosti – branje, poslušanje, govorjenje in pisanje – ter spodbuja k njihovi uresničitvi. Slovensko besedilo skupaj z igrivimi ilustracijami nagovarja že predšolske otroke, kot celota skupaj z angleškim besedilom pa je slikanica dobrodošlo branje ob zgodnjem poučevanju angleščine od prvega razreda do vključno šestega, ko otroci pri pouku književne vzgoje berejo pravljice, spoznavajo njene značilnosti in jih tudi sami pišejo.

Dvojezična slikanica je nastajala v projektu Skozi prevod in ilustracijo do dvojezične slikanice – PRESLIK, ki je potekal leta 2019 v sklopu javnega razpisa *Projektno delo z gospodarstvom in negospodarstvom v lokalnem in regionalnem okolju – Po kreativni poti do znanja 2017–2020 in Operativnega programa za izvajanje Evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020*. V projektu so sodelovali študenti anglistike Filozofske fakultete Univerze v Mariboru, študentki likovnici Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru, pedagoški mentorici s Filozofske fakultete Univerze v Mariboru red. prof. dr. Michelle Gadpaille in asist. dr. Tjaša Mohar in pedagoški mentor s Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru prof. spec. Samuel Grajfoner.

O avtoricah

Dr. Ana Koritnik se je rodila 18. julija 1975 v Celju. Leta 2002 je diplomirala iz slovenistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, marca 2019 pa doktorirala s področja edukacijskih znanosti na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Zaposlena je kot učiteljica slovenščine na Osnovni šoli Miklavž na Dravskem polju, na zasebni šoli B2 poučuje odrasle, bila je asistentka (kot zunanja sodelavka) na Pedagoški fakulteti v Mariboru, sodelovala pri različnih projektih in izvajala otroške delavnice. Je predvsem otroška in mladinska pisateljica – objavila je 16 del za otroke in mladostnike in eno za odrasle.

Monika Goričan se je rodila 15. oktobra 1996 v Celju. V letu 2019 je diplomirala na oddelku za likovno umetnost Pedagoške fakultete v Mariboru, v tem letu pa končuje magistrski študij. Sodelovala je v študentskih projektih, je ena izmed avtorjev ilustracij za knjigo Pije Lucije Kralj *Julija* (2016). Svoja dela je predstavljala na razstavah društva likovnikov v Slovenski Bistrici, razstavljala je tudi v skupinskih razstavah na fakulteti in v galeriji Media Nox v Mariboru. Je soavtorica unikatne tipanke za slepe in slabovidne otroke *Zajček Oskar in veverica Vera*, zbirke Potipaj me (2019). Rada slika portrete, v zadnjem letu pa se posveča predvsem ilustracijam živali.

Iz knjige

Babica Jadviga je namreč ob večerih in deževnih dneh svojim vnukom prebirala knjige, zdaj predvsem mali Franciški. Večjih otrok pravljice niso več kaj prida zanimale. Najstarejši je z očetom že hodil naokoli opravljat zidarska dela, drugi trije so bili v šoli, ob večerih pa so se učili, igrali kakšno družabno delo, drugi trije so bili v šoli, ob večerih pa so se učili, igrali kakšno družabno delo, drugi trije so bili v šoli, ob večerih pa so se učili, igrali kakšno družabno delo, drugi trije so bili v šoli, ob večerih pa so se učili, igrali kakšno družabno delo.

Tudi babica Jadviga je imela zelo rada knjige in je veliko brala. Zato Franciški ni bilo treba prositi, naj ji bere. Babica jo je kar sama vprašala: »No, Franciška, katero pravljico bova pa nočoj prebrali?«

Ko je Franciška izbrala pravljico, je zlezla v toplo babičino naročje. Z očmi je sledila črkam in ilustracijam, ob katerih je veliko spraševala. Tudi babica je mali radovednici postavljala vprašanja. Pogovarjali sta se o pravljicnih junakih, na koncu pa je slikanico v roke vzela Franciška in jo »brala« babici.

Vse to je zdaj mala Franciška hitela pripovedovati ravnatelju. To, kako varno, toplo in prijetno je v babičinem naročju ob poslušanju pravljic, pa je ohranila zase.

In the evenings and on rainy days, grandmother Jadviga used to read stories to her grandchildren. Now she mostly read them to little Frannie. The older grandchildren weren't interested in stories anymore. The oldest grandson was already helping his father with brickwork. The other three grandchildren were in school, and in the evenings they studied, played one of the many board games or read books by themselves. They excluded Frannie from their games because she was too small and simply too annoying. But Frannie didn't mind. The stories hidden inside grandmother's picture books and fairy tale books were much nicer than the games her older brothers and sisters were playing.

Grandmother Jadviga was also very fond of books and liked to read. So Frannie didn't have to beg her for a story. Grandma always asked: "Well, Frannie, which fairy tale are we going to read tonight?" When Frannie had chosen a book, she climbed into grandma's warm lap, and her eyes eagerly followed the letters and illustrations in the book, which opened many questions to her. Grandma also asked her curious granddaughter questions. They chatted about the heroes in the story, and in the end Frannie took the book into her arms and "read" it to grandma.

Frannie eagerly told all this to the headmaster. However, she did not tell him how warm and cuddly it was in grandma's lap; she kept this to herself.

